

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce Ing. Vladimíra Mičkala**, bytem Plzeň, alej Svobody 60, proti **žalovanému Okresnímu soudu Plzeň-město**, se sídlem Plzeň, Nádražní 7, v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 27.6.2012 sp. zn. 1 T 149/2010 o povinnosti žalobce nahradit náklady trestního řízení,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 8.9.2012, Krajskému soudu v Plzni doručitou do datové schránky téhož dne, domáhá (1) zrušení usnesení žalovaného ze dne 27.6.2012 sp. zn. 1 T 149/2010 (dále jen „napadené usnesení“), (2) uložení povinnosti žalovanému přesně a detailně specifikovat své náklady, (3) uložení povinnosti žalovanému uhradit žalobci soudní náklady ve výši 10.000,- Kč za odvedenou práci, spotřebovanou energii a ztracený čas. Napadeným usnesením byla žalobci podle § 152 odst. 1 písm. d) zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou 7.800,-Kč do patnácti dnů ode dne doručení napadeného usnesení. Žalobce v rámci žaloby rovněž žádá o odklad výkonu napadeného usnesení a o osvobození od placení poplatků za řízení.

Žalobce v žalobě zejména uvádí, že se necítí být protiústavním správním usnesením vázán, protože ho žalovaný zatížil následujícími vadami, které ho činí právně zcela neplatným:

1. neplatná adresa žalobce
2. napadené usnesení obsahuje vadný odkaz na zákon, neboť § 1 a § 3 v zákoně č. 432/2002 Sb. neexistuje a ani neexistuje nějaké rozhodnutí státní moci soudní, které by žalobci dávalo za povinnost náklady procesu 1 T 149/2010 platit. Žalobce tvrdí, že povinnost zaplatit předmětnou částku ze zákona nemá.
3. napadené usnesení dle žalobce hrubě zasahuje do Listinou a Úmluvou chráněných lidských práv a svobod žalobce na spravedlivý proces, protože žalovaný sebral žalobci ústavní právo na řádný opravný prostředek proti napadenému usnesení. Žalovaný se řádně nevypořádal s posudkem znalkyně Škopkové ze dne 16.11.2008, neboť jej tvrdošijně a zarputile odmítá prohlásit za nepravdivý. Státní verbež se jejím „paušálem“ v napadeném

usnesení snaží zakrýt zpronevěru peněz a korupci ve svých vlastních řadách. Uložení povinnosti nahrazení nákladů řízení odporuje dle žalobce nejen zákonům, ale i etickým a morálním normám uznávaným všemi slušnými lidmi v této společnosti.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

Dle § 103 zákona č. 99/1963, občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s.ř.s. *kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).*

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

Mezi základní podmínky řízení patří pravomoc soudu.

Podle § 2 s.ř.s. *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).*

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21.5.2008 č.j. 4 Ans 9/2007-197 (ve Sb. NSS publikovaný pod č. 1717/2008) se podává, že *rozsah přezkumné pravomoci soudů ve správním soudnictví vymezuje na zákonné úrovni soudní řád správní, konkrétně ustanovení § 4 ve spojení s § 2 s. ř. s. Zákonná definice obsahuje tři prvky. Za prvé, jedná se o orgán moci výkonné či jiný z typu orgánů v definici uvedených. Za druhé, tento orgán rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob. Za třetí, toto rozhodování se děje v oblasti veřejné správy.*

Napadené usnesení bylo vydáno v rámci trestního řízení u Okresního soudu Plzeň-město. Soud je dle Ústavy České republiky orgánem moci soudní (hlava čtvrtá, čl. 81 a násl.). Pravomoc soudů ve správním soudnictví se však vztahuje na rozhodnutí vydaná správními orgány ve smyslu legislativní zkratky zavedené § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. (tj. orgány moci výkonné, orgány územních samosprávných celků, fyzickými nebo právnickými osobami nebo jinými orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy). Je tedy zřejmé, že podanou žalobu není možno v soudním řízení správním projednat kvůli absenci podmínek řízení, neboť napadené usnesení není rozhodnutím správního orgánu a zdejší soud nemá pravomoc jej v rámci správního

soudnictví projednat. Tato překážka není odstranitelná. Z těchto důvodů soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. usnesením odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s.ř.s. *a contrario*).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 5. října 2012

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu